

Bezpośrednio za szkołą położony jest park o powierzchni ok. 5 ha pochodzący z połowy XIX wieku. Możemy w nim obejrzeć grób skrzynkowy kultury wschodnio - pomorskiej z okresu halsztackiego (400-500 p.n.e.) - kamienny krąg o średnicy kilku metrów. W parku zatarciu uległy dawne aleje i ścieżki. Jego ozdobą jest staw z wyspą, wokół którego rosną wiekowe dęby. Wśród drzewostanu przeważają gatunki liściaste: brzozy brodawkowate, klony pospolite, lipy drobnolistne, wierzby płaczące, graby pospolite oraz dęby i jesiony wyniosłe. Z ciekawszych okazów rosną tu wielopniowe klony pospolite oraz pomnikowy dąb szypułkowy o obwodzie 370 cm. Drzewa iglaste reprezentują modrzewie europejskie, jodły kalifornijskie, cisy pospolite oraz świerki syberyjskie i świerki pospolite. Występują tu także krzewy: bez czarny, jarząb pospolity i kalina koralowa. Od południowo-wschodniej strony park otacza żywopłot, w którym rosną morwy i karagany.

11.6. Kościół Parafialny p.w. Przenajświętszej Trójcy w Byszewie

Parafia usytuowana na wzniesieniu, opadającym stromo ku rynnie jeziornej, z ok. 1651 r. rozbudowana z wcześniejszego z XV lub XVI w. przebudowana w 2 poł. XVIII w. (dodanie kaplic, sklepienia w nawie, hełm na wieży). Kościół zajmuje część środkową cmentarza o nieregularnym kształcie, wydłużonym, wykorzystującym ukształtowanie terenu, otoczonego murem, w który od zachodu włączona jest wolnostojąca dzwonnica. Prezbiterium z niższą zakrystią od pn. zwieńczoną trójkątnym półszczytem, korpus nawowy nieznacznie wyższy, z kaplicami od pn. i pd., równej wysokości rodzaj pseudotranseptu, od zach. o połowę niższa i węższa kruchta, na osi fasady zach. niska, smukła wieża; poszczególne części budowli kryte samodzielnymi dwuspadowymi dachami; pn. połąć dachowa prezbiterium, przechodzi na zakrystię; korpus i kaplice otoczone w zwieńczeniu ścian fryzem, opaskowym i profilowanym gzymssem koronującym elewację.